
Esurientes

Giovanni Pierluigi da Palestrina (1525-1594)

Επίπεδο Δυσκολίας 3

Κλασικό

Το έργο είναι απόσπασμα του Magnificat του συνθέτη και συγκεκριμένα ο όγδοος στίχος του. Το κείμενο προέρχεται από το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο και αναφέρεται στα λόγια της Παναγίας όταν χαιρετά την Ελισάβετ, η οποία είναι έγκυος στον Ιωάννη Βαπτιστή.

Ο στίχος

Esurientes

Τους πεινασμένους

Implevit bonis

τους γέμισε με αγαθά

et divites

και τους πλούσιους

dimisit inanes

τους έστειλε μακριά κενούς.

Καθώς ο συνθέτης είναι Ιταλός θα εφαρμοστεί η ιταλική προφορά των Λατινικών.

Η διδασκαλία

Πρόκειται για μια τρίφωνη *a cappella* εκδοχή του έργου για όμοιες φωνές (SMA). Οι δύο επάνω φωνές κινούνται στη μεσαία τους περιοχή ενώ η άλτο έχει φράσεις στην χαμηλή της περιοχή στα μέτρα 11 και 17, στοιχείο που προϋποθέτει η χορωδία να έχει στην άλτο φωνή παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας (12+) που να μπορούν να αποδώσουν σε αυτή την περιοχή της φωνής.

Η εκμάθηση των φράσεων ακολουθεί την προσωδία του κειμένου. Ο μαέστρος πρέπει να βρει σε ποια λέξη και συλλαβή κορυφώνεται η κάθε φράση. Η κορύφωση έρχεται μετά από *crescendo* και ακολουθεί *decrescendo* για να κλείσει η κάθε φράση.

Είναι απαραίτητη η χρήση της χορωδιακής αναπνοής σε κάθε φράση που είναι μεγαλύτερη από δύο μέτρα. Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται στα σημεία με μελίσματα πάνω σε μια συλλαβή π.χ. στο μέτρο 3 για τη σοπράνο ή μέτρο 5 για την άλτο όπου τα παιδιά πρέπει να εξασκηθούν στην τεχνική του *legato* με καλή υποστήριξη από το διάφραγμα.

Το έργο διευθύνεται σε δύο κινήσεις.

Ο συνθέτης

Ιταλός συνθέτης της όψιμης Αναγέννησης. Υπηρέτησε οργανίστας και διευθυντής χορωδίας σε διάφορες εκκλησίες συμπεριλαμβανομένης και εκείνης του Αγίου Πέτρου στην Ρώμη. Ο προστάτης του Πάπας Ιούλιος III τον διόρισε μέλος της χορωδίας της *Cappella Sistina*, παρόλο που ήταν παντρεμένος και δεν μπορούσε να εκλεγεί ημι-εκκλησιαστική

θέση. Καθαιρέθηκε από τον επόμενο πάπα αλλά μετά από 16 χρόνια επέστρεψε στον Άγιο Πέτρο όπου έζησε τα τελευταία 23 χρόνια της ζωής του. Ως συνθέτης ανταποκρίθηκε στην ανάγκη της εποχής εκείνης για μια μετασχηματισμένη εκκλησιαστική μουσική και έτσι δημιούργησε ένα καθαρά φωνητικό ύφος που σεβόταν την αυτοτέλεια των ιερών κειμένων, αποφεύγοντας την άσκοπη φιλοτεχνία με απόλυτη ευαισθησία στις ανάγκες της ανθρώπινης φωνής. Συνέθεσε περισσότερες από 100 Λειτουργίες (η πιο διάσημη- η λειτουργία για τον *Papae Marcelli*), 300 μοτέτα για 4, 5, 6, 7, 8 και 12 φωνές, 10 *Lamentazioni*, 35 *Magnificat*, 30 *Madrigali* και άλλα μικρότερα χορωδιακά έργα.